

7 straipsnis

KOMERCINĖS – ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

Bendras komentaras

Šis straipsnis paskirsto komercinės – ūkinės veiklos pelno, kurį vienos susitariančios valstybės įmonė gauna kitoje susitariančioje valstybėje, apmokestinimo teises tarp tų valstybių. Susitariančioji valstybė, kuriai pagal sutarties nuostatas tenka teisė apmokestinti minėtas pajamas, jas apmokestina vadovaudamasi savo vidaus teisės aktais, kartu atsižvelgdama į šiame straipsnyje nustatytus pelno priskyrimo nuolatinėms buveinėms taisykles.

Nors sutartis nepateikia komercinės – ūkinės veiklos pelno apibrėžimo, Sutarties tikslais ši sąvoka turėtų būti suprantama kaip pelnas, gaunamas iš bet kokios komercinės–ūkinės veiklos.

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinėi buveinei.

Komentaras

Vienos iš susitariančių valstybių įmonės pelnas iš komercinės- ūkinės veiklos kitoje valstybėje apmokestinamas toje kitoje valstybėje tik tuo atveju, jei įmonė toje kitoje valstybėje turi nuolatinę buveinę (nuolatinės buveinės sąvoka apibrėžta 5 straipsnyje (Nuolatinė buveinė)). Jei vienos iš susitariančių valstybių įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje valstybėje, tačiau ši jos veikla neatitinka nuolatinės buveinės kriterijų, ta kita valstybė neapmokestina pelno iš šios veiklos.

Jei vienos iš susitariančių valstybių įmonė veikia kitoje valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę, ta kita valstybė gali apmokestinti šios įmonės pelną iš komercinės – ūkinės veiklos toje kitoje valstybėje. Atkreiptinas dėmesys, kad ta kita valstybė gali apmokestinti tik tą pelno dalį, kuris priskiriamas nuolatinėi buveinei. Pelnas nuolatinėi buveinei priskiriamas pagal vidaus teisės aktus, kartu atsižvelgiant į tolesnėse šio straipsnio dalyse nustatytas pelno priskyrimo nuolatinėms buveinėms taisykles.

Šios dalies nuostatos neapriboja susitariančiosios valstybės teisės apmokestinti savo įmonės – rezidentės pajamų, gautų per kitoje susitariančioje valstybėje veikiančią nuolatinę buveinę. Todėl susitariančioji valstybė, kurios rezidentė yra ta įmonė, gali apmokestinti įmonės pelną, gautą per kitoje susitariančioje valstybėje turimą nuolatinę buveinę pagal savo vidaus teisės aktus, tačiau, atsižvelgiant į 23 straipsnio (Dvigubo apmokestinimo panaikinimas) nuostatas, kartu ji privalo užtikrinti tokio pelno dvigubo apmokestinimo panaikinimą.

Lietuvos įmonės pelno iš komercinės-ūkinės veiklos užsienio valstybėje apmokestinimas.

Lietuvos įmonės, vykdančios komercinę-ūkinę veiklą užsienio valstybėje, iš tokios veiklos gautas pelnas apmokestinamas toje užsienio valstybėje tik tokiu atveju, jeigu Lietuvos įmonė toje užsienio valstybėje veiklą vykdo per ten esančią nuolatinę buveinę. Tačiau užsienio valstybė turi teisę apmokestinti tik tiek Lietuvos įmonės gauto pelno, kiek jo priskiriama tai nuolatinėi buveinei. Lietuva taip pat turi teisę apmokestinti Lietuvos įmonės per nuolatinę buveinę užsienio valstybėje gautą pelną, tačiau, atsižvelgiant į 23 straipsnio (Dvigubo apmokestinimo panaikinimas) nuostatas, ji privalo užtikrinti dvigubo tokio pelno apmokestinimo panaikinimą.

Kai Lietuvos įmonė susitariančioje užsienio valstybėje vykdo veiklą ne per nuolatinę buveinę, jos gautas pelnas gali būti apmokestinamas tik Lietuvoje.

Pavyzdys

Lietuvos įmonė vykdo veiklą Danijoje. Lietuvos įmonės veikla Danijoje neatitinka nuolatinės buveinės kriterijų, todėl remiantis sutarčių 7 straipsnio nuostatomis, Danija negali apmokestinti Lietuvos įmonės pelno, šis pelnas gali būti apmokestinamas tik Lietuvoje.

Pavyzdys

Lietuvos įmonė vykdo veiklą Slovakijoje. Lietuvos įmonės veikla Slovakijoje atitinka nuolatinės buveinės kriterijus, todėl remiantis sutarčių 7 straipsnio nuostatomis, Lietuvos įmonės pelnas gali būti apmokestinamas Slovakijoje, tačiau tik ta pelno dalis, kuri priskiriama nuolatinei buveinei. Lietuva taip pat turi teisę apmokestinti Lietuvos įmonės per nuolatinę buveinę Slovakijoje gautą pelną, tačiau ji privalo užtikrinti dvigubo tokio pelno apmokestinimo panaikinimą.

Užsienio valstybės įmonės pelno iš komercinės–ūkinės veiklos, vykdomos Lietuvoje, apmokestinimas.

Įmonės – užsienio valstybės rezidentės, vykdančios komercinę–ūkinę veiklą Lietuvoje, iš tokios veiklos gautas pelnas apmokestinamas Lietuvoje tik tokiu atveju, jeigu užsienio valstybės įmonė šią veiklą vykdo per Lietuvoje esančią nuolatinę buveinę. Tačiau Lietuva turi teisę apmokestinti tik tiek užsienio valstybės įmonės gauto pelno, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

Kai užsienio valstybės įmonė Lietuvoje vykdo komercinę–ūkinę veiklą ne per nuolatinę buveinę, jos gautas pelnas gali būti apmokestinamas tik toje užsienio valstybėje.

Pavyzdys

Švedijos įmonė vykdo veiklą Lietuvoje. Švedijos įmonės veikla Lietuvoje neatitinka nuolatinės buveinės kriterijų, todėl remiantis sutarčių 7 straipsnio nuostatomis, Lietuva negali apmokestinti Švedijos įmonės pelno, šis pelnas gali būti apmokestinamas tik Švedijoje.

Pavyzdys

Belgijos įmonė vykdo veiklą Lietuvoje. Belgijos įmonės veikla Lietuvoje atitinka nuolatinės buveinės kriterijų, todėl remiantis sutarčių 7 straipsnio nuostatomis, Lietuva gali apmokestinti Belgijos įmonės pelną pagal savo vidaus teisės aktus, kartu atsižvelgiant į sutarties nuostatas. Tačiau Lietuvoje gali būti apmokestinama tik ta Belgijos įmonės pelno dalis, kuri priskiriama nuolatinei buveinei.

1 PARAGRAFO YPATUMAI PAGAL ATSKIRAS VALSTYBES

Valstybė	Sutarties straipsnio „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ 1 paragrafo nuostatų komentaras
Armėnija, Austrija, Azerbaidžanas, Baltarusija, Bulgarija, Čekija, Estija (taikoma iki 2006 01 01), Gruzija, Ispanija, Italija, Didžioji Britanija ir Š. Airija, Kanada, Kazachstanas, Kinija, Korėja, Kroatija, Latvija, Moldova, Portugalija, Rumunija, Rusija, Singapūras,	Žiūrėti bendrą straipsnio „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ 1 paragrafo komentarą.

Slovakija, Šveicarija, Ukraina, Uzbekistanas, Vengrija, Vokietija	
Estija (taikoma nuo 2006 01 01), Izraelis, JAV, Liuksemburgas, Slovėnija, Turkija, Airija, Belgija, Malta	<p>Šių sutarčių „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 1 paragrafas turi papildomą nuostatą:</p> <p>Tačiau pelnas, gautas iš gaminių arba prekių, kurios yra tokios pačios arba panašios į tas, kurios parduodamos per tą nuolatinę buveinę, pardavimo arba iš kitos komercinės-ūkinės veiklos, kuri yra tokia pati arba panaši į tą, kuri yra vykdoma per tą nuolatinę buveinę, gali būti laikomas priskirtinu tai nuolatinei buveinei, jei nustatoma, kad tokie pardavimai arba veikla buvo vykdomi tokiu būdu, kuriuo siekiama išvengti apmokestinimo Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, jei užsienio šalies (Estijos, JAV, Liuksemburgo, Slovėnijos, Turkijos, Airijos, Belgijos, Maltos) įmonė turi nuolatinę buveinę Lietuvoje, tačiau kartu parduoda tapačius ar panašius gaminius ar prekes ne per nuolatinę buveinę, arba ne per nuolatinę buveinę vykdo tokią pačią ar panašią veiklą, ir tokie pardavimai ar veikla yra vykdomi siekiant išvengti mokesčių Lietuvoje, Sutartis suteikia teisę Lietuvai apmokestinti ne tik tiesiogiai per nuolatinę buveinę gautą pelną, bet ir pelną, gautą iš tokių pardavimų ar veiklos. Analogiškos sąlygos taikomos ir Lietuvos įmonei: jeigu Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę šiose užsienio valstybėse, ir ne per nuolatinę buveinę parduoda tapačius ar panašias prekes ar gaminius arba vykdo tokią pačią ar panašią veiklą, kaip ir per nuolatinę buveinę, ir tokie pardavimai ar veikla yra vykdomi siekiant išvengti mokesčių tose užsienio valstybėse, Sutartis suteikia teisę pelną, gautą iš tokių pardavimų ar veiklos, priskirti Lietuvos įmonės tose užsienio valstybėse turimai nuolatinei buveinei ir apmokestinti.</p> <p><u>Pastaba:</u> Airijos, Belgijos, Maltos sutartyse šios nuostatos numatytos ne sutarčių 7 straipsnyje, o protokoluose.</p>
Danija, Islandija, Norvegija, Suomija, Švedija,	<p>Šių sutarčių straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 1 paragrafas turi papildomus „b“ ir „c“, punktus:</p> <p>Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama:</p> <p>a) tai nuolatinei buveinei;</p> <p>b) pardavimui toje kitoje šalyje tapačių ar panašių gaminių arba prekių, kaip ir tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba</p> <p>c) kitai komercinei-ūkinei veiklai, kuria užsiimama toje kitoje šalyje, tokiai pačiai ar panašiai į tą, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę.</p> <p>b) ir c) punktų nuostatos netaikomos, jeigu įmonė įrodo, kad toks pardavimas ar veikla negali būti atliekami per tą nuolatinę buveinę.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, jei užsienio šalies (Danijos, Islandijos, Norvegijos, Suomijos, Švedijos) įmonė turi nuolatinę buveinę Lietuvoje, ir ne per nuolatinę buveinę parduoda tapačius ar panašius gaminius ar prekes kaip ir tie, kurie parduodami per nuolatinę buveinę, arba ne per nuolatinę buveinę vykdo tokią pačią ar panašią veiklą, kaip ir per nuolatinę buveinę, Sutartis suteikia teisę Lietuvai apmokestinti ne tik tiesiogiai per nuolatinę buveinę gautą pelną, bet ir pelną, gautą iš tokios panašios veiklos. Atitinkamai, jeigu Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę šiose užsienio valstybėse, ir ne per nuolatinę buveinę parduoda tapačius ar panašius gaminius ar prekes arba vykdo tokią pačią ar panašią veiklą, kaip ir per nuolatinę buveinę, Sutartis suteikia teisę pelną, gautą iš tokios veiklos,</p>

	<p>apmokestinti tose užsienio valstybėse. Tačiau pelnas iš minėto tapataus ar panašaus pardavimo ar veiklos neapmokestinamas nuolatinės buveinės valstybėje, jeigu įmonė įrodo, kad toks pardavimas ar veikla negalėjo būti vykdomi per tą nuolatinę buveinę.</p>
Graikija	<p>Šios sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 1 paragrafas turi papildomą „b“ punktą, kuris numato, kad:</p> <p>Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama:</p> <p>a) tai nuolatinei buveinei;</p> <p>b) gaminių arba prekių, kurios yra tokios pačios arba panašios į tas, kurios parduodamos per tą nuolatinę buveinę, pardavimams toje kitoje Valstybėje.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, jei Graikijos įmonė turi nuolatinę buveinę Lietuvoje, ir ne per nuolatinę buveinę parduoda tapačius ar panašius gaminius ar prekes kaip ir tie, kurie parduodami per nuolatinę buveinę, Sutartis suteikia teisę Lietuvai apmokestinti ne tik tiesiogiai per nuolatinę buveinę gautą pelną, bet ir pelną, gautą iš tokios panašios veiklos.</p> <p>Atitinkamai, jei Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę Graikijoje, ir ne per nuolatinę buveinę parduoda tapačius ar panašius gaminius ar prekes kaip ir tie, kurie parduodami per nuolatinę buveinę, Sutartis suteikia teisę Graikijai pelną, gautą iš tokios panašios veiklos, apmokestinti Graikijoje.</p>
Lenkija	<p>Šių sutarčių straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 1 paragrafas turi papildomus „b“, „c“, punktus:</p> <p>Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama:</p> <p>a) tai nuolatinei buveinei;</p> <p>b) pardavimui toje kitoje šalyje tapačių ar panašių gaminių arba prekių, kaip ir tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba</p> <p>c) kitai komercinei-ūkinei veiklai, kuria užsiimama toje kitoje šalyje, tokiai pačiai ar panašiai į tą, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, jei Lenkijos įmonė turi nuolatinę buveinę Lietuvoje, ir ne per nuolatinę buveinę parduoda tapačius ar panašius gaminius ar prekes kaip ir tie, kurie parduodami per nuolatinę buveinę, arba ne per nuolatinę vykdo tokią pačią ar panašią veiklą, kaip ir per nuolatinę buveinę, Sutartis suteikia teisę Lietuvai apmokestinti ne tik tiesiogiai per nuolatinę buveinę gautą pelną, bet ir pelną, gautą iš tokios panašios veiklos. Atitinkamai, jeigu Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę Lenkijoje, ir ne per nuolatinę buveinę parduoda tapačius ar panašius gaminius ar prekes arba vykdo tokią pačią ar panašią veiklą, kaip ir per nuolatinę buveinę, Sutartis suteikia teisę Lenkijai pelną, gautą iš tokios panašios veiklos, apmokestinti Lenkijoje.</p>
Nyderlandai	<p>Šios sutarties protokolo VI punktą numato:</p> <p>Dėl 7 straipsnio 1 ir 2 paragrafų, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė kitoje Susitariančiojoje Valstybėje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercine-ūkine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę, tos nuolatinės buveinės pelnas nustatomas remiantis ne visa įmonės gauta suma, bet tik ta įmonės pelno dalimi, kuri priskiriama nuolatinės buveinės realiai tokio pardavimo ar komercinės-ūkinės veiklos atžvilgiu vykdomai veiklai. Priežiūros, tiekimo, gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų ar patalpų įrangos ar statybos sutarčių atveju arba viešųjų darbų atveju, kai įmonė turi nuolatinę</p>

	<p>buveinę, tokiai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas nustatomas remiantis ne visa sutarties suma, bet tik ta sutarties dalimi, kurią nuolatinė buveinė faktiškai vykdo toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje ši nuolatinė buveinė yra. Pelnas, susijęs su ta sutarties dalimi, kurią vykdo įmonės pagrindinė buveinė, apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra įmonė.</p> <p>Šios sutarties protokole paaiškintos pelno priskyrimo nuolatinėms buveinėms taisyklės: tuo atveju, kai Nyderlandų įmonė Lietuvoje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercine-ūkiu veikla per Lietuvoje esančią nuolatinę buveinę, tai nuolatinei buveinei priskiriama <u>ne visa</u> įmonės gauta suma, bet tik ta įmonės pelno dalis, kuri susijusi su per pačią nuolatinę buveinę vykdomais tokiais pardavimais ar kita veikla. Atitinkamai tos pačios nuostatos taikomos, kai Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę Nyderlanduose.</p> <p>Taip pat šios sutarties protokole paaiškintos pelno, gauto vykdant veiklą pagal priežiūros, tiekimo, gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų ar patalpų įrangos ar statybos sutartis bei vykdant viešuosius darbus, priskyrimo nuolatinėms buveinėms taisyklės. Tuo atveju, kai Nyderlandų įmonė per nuolatinę buveinę Lietuvoje verčiasi priežiūros, tiekimo, gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų ar patalpų įrangos ar statybos veikla, tokiai Lietuvoje esančiai nuolatinei buveinei priskiriamas <u>ne visa sutartyje, kurios pagrindu vykdoma minėta veikla, numatyta suma,</u> o tik tas pelnas, kuris susijęs su sutarties dalimi, kurią faktiškai įgyvendina Lietuvoje esanti nuolatinė buveinė. Tas pelnas, kuris gaunamas už sutarties dalį, kurią vykdo Nyderlandų įmonės pagrindinė buveinė, apmokestinamas tik Nyderlanduose. Atitinkamai tos pačios taisyklės taikomos, kai Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę Nyderlanduose.</p>
Prancūzija	<p>Šios sutarties protokolo 4 punktą numato:</p> <p>a) jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercine-ūkiu veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai tos nuolatinės buveinės pelnas nustatomas remiantis ne visa įmonės gauta suma, bet tik tomis pajamomis, kurios priskiriamos pačios nuolatinės buveinės veiklai, susijusiai su tokiu pardavimu ar komercine-ūkiu veikla;</p> <p>b) kontraktų, ypač skirtų gamybiniams, prekybiniams ar moksliniams įrengimams ar patalpoms arba viešiesiems darbams tirti, aprūpinti, įrengti ar statyti, atveju, jeigu įmonė turi nuolatinę buveinę, tai tokios nuolatinės buveinės pelnas nustatomas ne remiantis visa kontrakto suma, bet tik ta kontrakto dalimi, kurią tikrai vykdo nuolatinė buveinė. Pelnas, susijęs su ta kontrakto dalimi, kurią vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė toje Valstybėje, apmokestinamas tik toje Valstybėje.</p> <p>Šios sutarties protokole nustatytos paaiškintos pelno priskyrimo nuolatinėms buveinėms taisyklės: tuo atveju, kai Prancūzijos įmonė Lietuvoje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercine-ūkiu veikla per ten esančią nuolatinę buveinę, tai nuolatinei buveinei priskiriama <u>ne visa</u> įmonės gauta suma, bet tik ta įmonės pelno dalis, kuri susijusi su per pačią nuolatinę buveinę vykdomais tokiais pardavimais ar kita veikla. Atitinkamai tos pačios taisyklės taikomos, kai Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę Prancūzijoje.</p> <p>Taip pat šios sutarties protokole paaiškintos pelno, gauto vykdant veiklą pagal kontraktus, ypač skirtus gamybiniams, prekybiniams ar moksliniams įrengimams ar patalpoms arba viešiesiems darbams tirti,</p>

	<p>aprūpinti, įrengti ar statyti, priskyrimo nuolatinėms buveinėms taisyklės. Tuo atveju, kai Prancūzijos įmonė turi nuolatinę buveinę ir vykdo Lietuvoje veiklą pagal aukščiau paminėtus kontraktus, tokiai nuolatinėi buveinei priskiriamas <u>ne visa kontrakte nurodyta suma</u>, o tik tas pelnas, kuris susijęs su kontrakto dalimi, kurią faktiškai vykdo Lietuvoje esanti nuolatinė buveinė. Tas pelnas, kuris gaunamas už sutarties dalį, kurią Prancūzijoje vykdo pati įmonė, apmokestinamas tik Prancūzijoje. Atitinkamai tos pačios taisyklės taikomos, kai Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę Prancūzijoje.</p>
Vokietija	<p>Šios sutarties protokolo 3 punktas numato:</p> <p>a) Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, joks pelnas negali būti priskiriamas statybos teritorijai, statybos, surinkimo ar įrangos objektui, išskyrus tą, kuris yra tokios veiklos rezultatas. Pelnas, kuris gaunamas tiekiant su tokia veikla susijusius ar nesusijusius gaminius ir kuris yra susijęs su įmonės pagrindine nuolatinė buveine ar bet kuria kita nuolatinė buveine arba trečiaja šalimi, statybos teritorijai, statybos, surinkimo ar įrangos objektui nepriskiriamas.</p> <p>b) Pajamos, gaunamos už projektavimą, planavimą, statybą ar tyrimą arba už technines paslaugas, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas atlieka ar teikia toje Susitariančiojoje Valstybėje ir kurios yra susijusios su a) punkte minima nuolatinė buveine kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tai nuolatinėi buveinei nepriskiriamos.</p> <p>Šios sutarties protokole paaiškintos pelno priskyrimo nuolatinėms buveinėms taisyklės: tuo atveju, kai Vokietijos įmonė vykdo veiklą per Lietuvoje esančią statybos teritoriją, ar statybos, surinkimo ar įrangos objektą, ir ta veikla laikoma nuolatinė buveine, nuolatinėi buveinei priskiriamas tik vykdant tuos statybos, surinkimo ar įrengimo darbus gautas pelnas. Pelnas, kurį gauna Vokietijos įmonės pagrindinė buveinė, bet kuri kita nuolatinė buveinė ar trečioji šalis tiekdamas su minėtais darbais susijusius ar nesusijusius gaminius, Vokietijos įmonės Lietuvoje turimai statybos teritorijai, statybos, surinkimo ar įrangos objektui nepriskiriamas. Tokiai Lietuvoje turimai nuolatinėi buveinei taip pat nepriskiriamos Vokietijos įmonės gautos pajamos už Vokietijoje vykdomą projektavimą, planavimą, statybą ar tyrimą arba už technines paslaugas, kurios yra susijusios su nuolatinė buveine Lietuvoje. Atitinkamai tos pačios nuostatos taikomos, kai Lietuvos įmonė turi nuolatinę buveinę Vokietijoje.</p>

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinėi buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

Komentaras

Jei vienos iš susitariančių valstybių įmonė veikia kitoje valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę, ta kita valstybė apmokestina šiai nuolatinėi buveinei tenkantį pelną. Nuolatinės buveinės pelnas nustatomas vadovaujantis susitariančios valstybės, kurioje ta nuolatinė buveinė yra, vidaus teisės aktais, kartu atsižvelgiant į šiame straipsnyje nustatytas pelno priskyrimo nuolatinėi buveinei taisykles.

Šioje dalyje įtvirtintas pagrindinis pelno priskyrimo nuolatinei buveinei principas: nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kuris tektų tai nuolatinei buveinei, jeigu ji būtų atskira ir nepriklausoma įmonė. Pažymėtina, kad šis principas atitinka 9 straipsnyje (Asocijuotos įmonės) įtvirtintą „ištiesiosios rankos principą“ (žr. 9 straipsnio komentarą). Tačiau nustatant nuolatinės buveinės pelną, šis principas turi būti įgyvendinamas atsižvelgiant į šio straipsnio 3 paragrafą, kuriame nustatytos tam tikros papildomos pelno priskyrimo nuolatinei buveinei taisyklės – reglamentuojami kai kurie nuolatinei buveinei priskirtini papildomi leidžiami atskaitymai.

Lietuvoje užsienio įmonių nuolatinių buveinių pelno apskaičiavimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymas bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. kovo 5 d. nutarimas Nr. 321 „Dėl Atskaitymų, susijusių su pajamų uždirbimu per nuolatinės buveinės, nustatymo tvarkos ir Nuolatinės buveinės pirmo ir paskutinio mokestinių laikotarpių nustatymo tvarkos patvirtinimo“ (žr. Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 11 straipsnio 2 dalies komentarą).

Lietuvos įmonės nuolatinės buveinės užsienio valstybėje uždirtas pelnas apskaičiuojamas atsižvelgiant į tos užsienio valstybės vidaus teisės aktus.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios yra atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus.

Komentaras

Šis paragrafas reglamentuoja susitariančioje valstybėje esančios įmonės patirtų sąnaudų priskyrimą tos įmonės nuolatinės buveinės, esančios kitoje susitariančioje valstybėje, leidžiamiems atskaitymams. Atsižvelgiant į šios dalies nuostatas, apskaičiuojant susitariančios valstybės įmonės nuolatinei buveinei, esančiai kitoje susitariančioje valstybėje, priskiriamą pelną, atimama ir atitinkama įmonės sąnaudų, patirtų neatsižvelgiant kur (pvz. įmonės pagrindinės buveinės valstybėje), bet patirtų nuolatinės buveinės tikslams, dalis.

Nustatant nuolatinei buveinei priskiriamų pagrindinės įmonės buveinės patirtų sąnaudų dalį, turi būti atsižvelgiama ir į šio straipsnio 2 paragrafe nustatytą principą, kad nuolatinei buveinei galima priskirti tik tiek pelno, kiek jo būtų priskiriama, jei tokia nuolatinė buveinė būtų atskira įmonė (pvz., nuolatinei buveinei priskirtina pagrindinės įmonės buveinės patirtų sąnaudų dalis nustatoma atsižvelgiant į nuolatinei buveinei priskirtas funkcijas, riziką ir pan.).

Nustatant nuolatinei buveinei priskiriamą pagrindinės įmonės buveinės patirtų sąnaudų dalį, turi būti vadovaujama susitariančios valstybės, kurioje yra ta nuolatinė buveinė, vidaus teisės aktais. Todėl, apskaičiuojant nuolatinės buveinės apmokestinamąjį pelną tam tikros pagrindinės įmonės buveinės sąnaudos bus laikomos neleidžiamais atskaitymais. Taip pat tuo atveju, kai nuolatinės buveinės valstybė riboja tam tikrų sąnaudų atėmimą, pagrindinės įmonės buveinės sąnaudos, patirtos nuolatinės buveinės tikslams, bus priskiriamos nuolatinei buveinei atsižvelgiant į nuolatinės buveinės valstybės nustatytus apribojimus, netgi, jeigu pagrindinės įmonės buveinės valstybė tokių apribojimų nenustato.

Pavyzdys

<p>Danijos įmonė vykdo veiklą per nuolatinę buveinę Lietuvoje. Danijos įmonė įsigyja programinę įrangą. Dalis programinės įrangos naudojama ir Lietuvoje esančios nuolatinės buveinės tikslams. Apskaičiuojant nuolatinės buveinės apmokestinamąjį pelną, leidžiamiems atskaitymams priskiriamos tokio turto dalies įsigijimo išlaidos apskaičiuojant jo amortizaciją per Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje nustatytą amortizacijos laikotarpį.</p>
---

3 PARAGRAFO YPATUMAI PAGAL ATSKIRAS VALSTYBES

Valstybė	Sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 3 paragrafo nuostatų komentaras
Airija, Armėnija, Baltarusija, Belgija, Čekija, Danija, Islandija, Izraelis, Kroatija, Lenkija, Malta, Norvegija, Rumunija, Suomija, Švedija, Uzbekistanas, Vengrija	Žiūrėti bendrą straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 3 paragrafo komentarą. Pastaba: Airijos, Armėnijos, Danijos, Islandijos, Malta, Norvegijos, Suomijos, Švedijos sutarčių nuostatos, kad apskaičiuojant nuolatinės buveinės pelną turi būti vadovojamasi vidaus teisės aktais, numatytos ne sutarčių 7 straipsnyje, o šių sutarčių protokoluose.
Kinija	Šios sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 3 paragrafas turi papildomą nuostatą: „ Vidaus įstatymo nuostatų taikymas turi atitikti šiame paragrafe išdėstytus principus ”. Ši nuostata reiškia, kad vidaus teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios nuolatinei buveinei priskiriamas išlaidas, taikomos, jei neužkerta kelio įgyvendinti šiame paragrafe nustatytų nuolatinei buveinei priskiriamo pelno apskaičiavimo principų.
Austrija, Azerbaidžanas, Bulgarija, Estija (taikoma iki 2006 01 01), Estija (taikoma po 2006 01 01), Graikija, Ispanija, Didžioji Britanija ir Š. Airija, Kanada, Latvija, Nyderlandai, Slovėnija, Vokietija	Šių sutarčių straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 3 paragrafas neturi nuostatos , kad „Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios yra atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus”. Nuostatos „Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios yra atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus” nebuvimas nereiškia, kad apskaičiuojant nuolatinei buveinei priskiriamas sąnaudas nesivadovaujama vidaus teisės aktais. Tačiau tuo atveju, jei šių valstybių vidaus teisės aktuose nėra nustatyti sąnaudų, atimamų apskaičiuojant nuolatinės buveinės apmokestinamąjį pelną, apribojimai, nustatant nuolatinei buveinei priskiriamas sąnaudas pirmiausiai vadovojamasi tik šio sutarčių straipsnio 2 paragrafu.
Graikija, Ukraina, Kazachstanas, Moldova	Šios sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 3 paragrafas turi papildomas nuostatas: Tačiau neleidžiama taip atimti sumų, jei jų yra, kurias nuolatinė buveinė moka (bet ne siekdama apmokėti faktiškai patirtas išlaidas) įmonės centrinei būstinei arba bet kuriai kitai jos būstinei kaip honorarą, atlyginimus ar kitus panašius mokėjimus už naudojimąsi patentais ar kitomis teisėmis arba kaip komisinį atlyginimą už suteiktas konkrečias paslaugas ar už valdymą, arba, išskyrus bankininkystės įmonės atveju, kaip palūkanas už pinigų skolinimą, įmonės mokamas nuolatinei buveinei. Šios sutartys (su Graikija, Ukraina, Kazachstanu ir Moldova), kaip ir kitos, leidžia atimti išlaidas, padarytas nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, tačiau šiame paragrafe nurodytos sumos nuolatinės buveinės mokamos centrinei ar kitai būstinei negali būti atimamos apskaičiuojant nuolatinės buveinės pelną, neatsižvelgiant vidaus teisės aktuose nustatytas taisykles.
Korėja	Šios sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 3 paragrafas išdėstytas taip: Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama iš jo atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas (įskaitant pagrįstas valdymo ir bendras administravimo išlaidas) ir kurios būtų atimamos, jei nuolatinė buveinė būtų nepriklausomas subjektas, padengęs šias išlaidas, patirtas Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nuolatinė

	<p>buveinė yra, ar kitur.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, apskaičiuojant nuolatinės buveinės pelną, iš pajamų gali būti atimamos tik tos su nuolatinės buveinės veikla susijusios išlaidos, kurios gali būti atimamos iš susitariančios valstybės, kurioje yra nuolatinė buveinė, įmonės pajamų. Ši nuostata reiškia, kad apskaičiuojant nuolatinės buveinės pelną yra taikomi tos valstybės vidaus įstatymai.</p>
Liuksemburgas, Gruzija, Singapūras	<p>Šios sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas” 3 paragrafas išdėstytas taip:</p> <p>Nustatant nuolatinės buveinės pelną Susitariančiojoje Valstybėje, leidžiama atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas (išskyrus išlaidas, kurios nebūtų atimamos, jeigu ta nuolatinė buveinė būtų atskira tos Susitariančiosios Valstybės įmonė), įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, apskaičiuojant nuolatinės buveinės pelną, iš pajamų negali būti atimamos išlaidos, kurios paprastai nėra atimamos iš susitariančios valstybės, kurioje yra nuolatinė buveinė, įmonės pajamų. Ši nuostata reiškia, kad apskaičiuojant nuolatinės buveinės pelną yra taikomi tos valstybės vidaus įstatymai.</p> <p><u>Pastaba:</u> Gruzijos ir Singapūro sutartyse šios nuostatos numatytos ne sutarčių 7 straipsnyje, o protokoluose.</p>
Italija, Portugalija, Rusija, Slovakija, Šveicarija, Turkija	<p>Šių sutarčių protokoluose nustatyta, kad:</p> <p>Sąvoka "išlaidos, padarytos šios nuolatinės buveinės tikslams," reiškia tokias atimamas išlaidas, kurios tiesiogiai susijusios su nuolatinės buveinės komercine-ūkiine veikla.</p> <p>Ši nuostata reiškia, kad apskaičiuojant nuolatinės buveinės pelną iš pajamų galima atimti tik tas išlaidas, kurios gali būti priskiriamos leidžiamiems atskaitymams pagal tos valstybės vidaus įstatymus ir yra tiesiogiai susijusios su nuolatinės buveinės komercine-ūkiine veikla..</p>
Prancūzija	<p>Šios sutarties protokolo 5 punktas nustato, kad:</p> <p>Dėl 7 straipsnio 3 paragrafo, išlaidos, kurias Lietuva leidžia atimti, apima tik išlaidas, kurios būtų atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, jeigu nuolatinė buveinė, būdama Lietuvos įmone, būtų atskira įmonė. Šio paragrafo nuostatos taikomos tik dešimties metų laikotarpiu, prasidedančiu tą dieną, kai Sutartis pradėdama taikyti.</p> <p>Pagal šias nuostatas apskaičiuojant Lietuvoje esančios Prancūzijos įmonės nuolatinės buveinės pelną, vadovaujamosi Lietuvos vidaus teisės aktais – iš nuolatinės buveinės pajamų gali būti atimamos tik tos išlaidos, kurios paprastai gali būti atimamos iš Lietuvos įmonės pajamų. Pažymėtina, kad ši protokolo nuostata galioja tik 10 metų laikotarpį nuo sutarties taikymo pradžios. Kadangi ši Sutartis pradėta taikyti nuo 1997 m. sausio 1 d., 10 metų laikotarpis baigiasi 2006 m. gruodžio 31 d.</p>
JAV	<p>Šios sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas” 3 paragrafas išdėstytas kita redakcija:</p> <p>Nustatant nuolatinės buveinės komercinės-ūkinės veiklos pelną, leidžiama atskaityti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant pagrįstai priskiriamas tyrimo ir plėtros išlaidas, palūkanas ir kitas panašias išlaidas bei valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur. Susitariančioji Valstybė, remdamasi savo įstatymu, gali apriboti atskaitymus, jeigu šie apribojimai atitinka grynųjų pajamų koncepciją.</p> <p>Šios sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas” 3</p>

	<p>paragrafe įtvirtinti tie patys principai: nuolatinės buveinės leidžiamiems atskaitymams gali būti priskirtos pagrindinės įmonės išlaidos, patirtos tos nuolatinės buveinės tikslams, tik pateikiama daugiau pagrindinės įmonės sąnaudų, patirtų nuolatinės buveinės tikslams, pavyzdžių (žr. bendrą straipsnio „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ 3 paragrafo komentarą).</p> <p>Susitarianti valstybė – tiek Lietuva, tiek JAV gali nustatyti tam tikrus apribojimus nuolatinės buveinės leidžiamiems atskaitymams. Tačiau ši Sutarties nuostata nesuteikia teisės susitariančiai valstybei neleisti priskirti nuolatinės buveinės leidžiamiems atskaitymams tokių įprastinių ir visuotinai priimtinių išlaidų, kaip: darbo užmokesčio, palūkanų, kadangi tokios išlaidos yra įprastinės išlaidos ir jų nepriskyrimas leidžiamiems atskaitymams prieštarautų grynujų pajamų koncepcijai.</p>
--	--

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinei buveinei priskiriamą pelną nustatyti proporcingai dalijant visą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 dalies reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

Komentaras

Šis paragrafas suteikia teisę valstybei, kurioje įprastai pelnas nuolatinei buveinei priskiriamas ne ištiesiosios rankos principo pagrindu, numatytu šio straipsnio 2 dalyje, o tiesiog bendrą įmonės pelną paskirstant proporcingai visiems įmonės padaliniams, laikytis tokios įprastos pelno priskyrimo nuolatinei buveinei praktikos. Tačiau kartu pabrėžiama, kad naudojant tokį metodą gautas rezultatas neturėtų prieštarauti ankstesniuose paragrafuose išdėstytiems principams. Todėl proporcingo pelno paskirstymo metodas turėtų būti naudojamas tik išskirtiniais atvejais, kai atitinkamoje valstybėje tokio metodo naudojimas yra istoriškai įprastas.

Lietuvos Respublikos teisės aktai nenumato galimybės proporcingai dalinti pelną tarp įmonės padalinių. Todėl užsienio įmonės nuolatinė buveinė Lietuvoje negali apskaičiuoti apmokestinamojo pelno šiuo būdu.

Lietuvos įmonės nuolatinės buveinės užsienio valstybėje uždirbtas pelnas apskaičiuojamas pagal tos užsienio valstybės vidaus teisės aktus. Todėl tuo atveju, kai atsižvelgiant į užsienio valstybės praktiką, Lietuvos įmonės nuolatinei buveinei pelnas bus priskirtas laikantis proporcingo dalijimo metodo, Lietuva, apmokestindama tą įmonę ir naikindama jos pajamų dvigubą apmokestinimą, turės atsižvelgti į toje užsienio valstybėje nuolatinei buveinei priskirtą pelną, netgi jei vadovaujantis šio straipsnio 2 dalyje įtvirtintu principu (t.y. traktuojant nuolatinę buveinę kaip atskirą įmonę) būtų gautas kiek kitoks rezultatas, jeigu tas rezultatas iš esmės neprieštarauja ankstesniuose paragrafuose įtvirtintiems principams.

4 PARAGRAFO YPATUMAI PAGAL ATSKIRAS VALSTYBES

Valstybė	Sutarties straipsnio „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ 4 paragrafo nuostatų komentarai
Airija, Armėnija, Austrija, Azerbaidžanas, Baltarusija, Belgija, Bulgarija, Čekija, Danija, Estija (taikoma iki 2006 01 01), Estija (taikoma po 2006 01 01), Graikija, Islandija, Ispanija, Italija, Izraelis,	Žiūrėti bendrą straipsnio „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ 4 paragrafo komentarą.

Kanada, Kazachstanas, Kinija, Kroatija, Latvija, Lenkija, Liuksemburgas, Malta, Moldova, Nyderlandai, Norvegija, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Singapūras, Slovakija, Slovėnija, Suomija, Švedija, Šveicarija, Ukraina, Uzbekistanas, Vengrija, Vokietija	
Gruzija, JAV, Didžioji Britanija ir Š. Airija, Korėja, Rusija, Turkija	Šių sutarčių straipsnis „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ neturi 4 paragrafo nuostatų dėl pelno proporcingo dalinimo tarp įmonės padalinių. Atsižvelgiant į tai, įmonės nuolatinės buveinės šiose valstybėse apskaičiuoja pelno mokestį priskirtiną nuolatinei buveinei pagal šių valstybių vidaus teisės aktus, taikydamos šio straipsnio ankstesniuose paragrafuose įtvirtintus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

Komentaras

Jei vienos iš susitariančių valstybių įmonė kitoje susitarančioje valstybėje turi nuolatinę buveinę, ir ši nuolatinė buveinė šalia savo vykdomos veiklos perka prekes įmonei, su tokiais pirkimais susijęs pelnas nuolatinei buveinei nėra priskiriamas. Atitinkamai, apskaičiuojant nuolatinės buveinės apmokestinamąjį pelną, tokiems pirkimams patirtų sąnaudų iš nuolatinės buveinės pajamų atimti neleidžiama.

6. Ankstesnių dalių tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

Komentaras

Susitariančių valstybių įmonių nuolatinių buveinių apmokestinamasis pelnas kasmet apskaičiuojamas remiantis tais pačiais principais. Nebent atsirastų svarios priežastys apskaičiuoti kitaip – pvz.: pasikeistų teisės aktai. Taigi, šis paragrafas užtikrina, kad nuolatinės buveinės pelnas už kiekvieną atskirą laikotarpį nebūtų skaičiuojamas taikant vis kitą metodą, priklausomai nuo to, kuris metodas konkrečiu mokestinių laikotarpiu yra naudingesnis.

6 PARAGRAFO YPATUMAI PAGAL ATSKIRAS VALSTYBES

Valstybė	Sutarties straipsnio „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ 6 paragrafo nuostatų komentaras
Airija, Armėnija, Austrija, Azerbaidžanas, Belgija, Bulgarija, Čekija, Danija, Estija (taikoma iki 2006 01 01), Estija (taikoma po 2006 01 01), Graikija, Gruzija, Islandija, Ispanija, Italija, Izraelis, JAV,	Žiūrėti bendrą straipsnio „Komercinės – ūkinės veiklos pelnas“ 6 paragrafo komentarą.

Didžioji Britanija ir Š. Airija, Kanada, Kazachstanas, Kinija, Korėja, Kroatija, Latvija, Lenkija, Liuksemburgas, Malta, Moldova, Nyderlandai, Norvegija, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Rusija, Singapūras, Slovakija, Slovėnija, Suomija, Švedija, Šveicarija, Ukraina, Uzbekistanas, Vengrija, Vokietija	
Baltarusija, Turkija	Šių sutarčių straipsnis „Komerinės – ūkinės veiklos pelnas“ neturi 6 paragrafo nuostatų dėl pelno apskaičiavimo kiekvienas metais tokiu pačiu būdu.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

Komentaras

Jei vienos iš susitariančių valstybių įmonė kitoje susitariančioje valstybėje neturi nuolatinės buveinės, bet gauna pajamas už pasyvią veiklą t.y. palūkanas, dividendus, nuomos pajamas, šios pajamos apmokestinamos pagal atitinkamų dvigubo išvengimo sutarčių straipsnių nuostatas (palūkanos pagal 11 str. (Palūkanos), dividendai pagal 10 str. (Dividendai), nuomos pajamos – pagal 6 str. (Pajamos iš nekilnojamojo turto).

Šio paragrafo nuostatos taikomos tik pelnui, vienos susitariančios valstybės įmonės gaunamam iš kitoje susitariančioje valstybėje vykdomos komercinės-ūkinės veiklos.

Todėl jei į įmonės pelną įtraukiamos kitoje susitariančioje valstybėje gautos pajamos, kurios aptartos kituose dvigubo apmokestinimo sutarčių straipsniuose (pvz., palūkanos, dividendai, honorarai, nekilnojamojo turto nuomos ar pardavimo pajamos), taikomos pastaruosius straipsniuose nustatytos tų pajamų apmokestinimo teisių paskirstymo tarp susitariančių valstybių taisyklės.

Pavyzdys

Danijos įmonė, užsiimanti nekilnojamojo turto pardavimo veikla, Lietuvoje sudarė kelis nekilnojamojo turto sandorius. Sandoriai buvo sudaryti 2 mėnesių laikotarpyje. Daugiau Danijos įmonė veiklos Lietuvoje nevykdė. Šios Danijos įmonės veikla neatitinka nuolatinės buveinės kriterijų, todėl pelnas iš veiklos nėra apmokestinamas pagal Sutarčių 7 straipsnio nuostatas. Tačiau Lietuvai suteikiamos teisės apmokestinti turto pardavimo pajamas pagal Sutarčių 6 arba 13 straipsnio nuostatas.

Tačiau atkreiptinas dėmesys, kad dalyje šias pajamas aptariančių straipsnių yra specialios nuostatos, pagal kurias įmonės kitoje susitariančioje valstybėje gaunamos tokios pajamos gali būti priskiriamos tos įmonės nuolatinės buveinės, esančios kitoje susitariančioje valstybėje, pelnui ir apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas (pvz., žr. 10 straipsnio (Dividendai), 11 straipsnio (Palūkanos), 12 straipsnio (Honorarai) komentarus).

Pavyzdys

Švedijos bankas, kuris teikia paslaugas Lietuvos klientams, įsteigia filialą Lietuvoje. Šis filialas laikomas banko nuolatine buveine Lietuvoje. Tokiu atveju Švedijos banko iš Lietuvos klientų gaunamoms palūkanoms, atsižvelgiant į Sutarčių 11 straipsnio 4 dalies nuostatas, taikomas ne 11 straipsnis (Palūkanos), o sutarčių 7 straipsnis, t.y. jos apmokestinamos kaip banko nuolatinės buveinės (filialo) pelnas.

7 PARAGRAFO YPATUMAI PAGAL ATSKIRAS VALSTYBES

Valstybė	Sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 7 paragrafo nuostatų komentaras
Airija, Armėnija, Austrija, Azerbaidžanas, Baltarusija, Belgija, Bulgarija, Čekija, Danija, Estija (taikoma iki 2006 01 01), Estija (taikoma po 2006 01 01), Graikija, Gruzija, Islandija, Ispanija, Italija, Izraelis, JAV, Didžioji Britanija ir Š. Airija, Kanada, Kazachstanas, Kinija, Korėja, Kroatija, Latvija, Lenkija, Liuksemburgas, Malta, Moldova, Nyderlandai, Norvegija, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Rusija, Singapūras, Slovakija, Slovėnija, Suomija, Švedija, Šveicarija, Turkija, Ukraina, Uzbekistanas, Vengrija, Vokietija	Žiūrėti bendrą straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 7 paragrafo komentarą.
JAV	<p>Šios sutarties straipsnis „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ turi papildomą 9 paragrafą:</p> <p>Taikant šio straipsnio 1 ir 2 paragrafus, 10 straipsnio (Dividendai) 4 paragrafą, 11 straipsnio (Palūkanos) 5 paragrafą, 12 straipsnio (Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą) 4 paragrafą, 13 straipsnio (Kapitalo prieaugio pajamos) 3 paragrafą, 14 straipsnį (Individuali savarankiška veikla) ir 22 straipsnio (Kitos pajamos) 2 paragrafą, pajamos ar prieaugio pajamos gali būti priskiriamos nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, net jeigu pajamos ar prieaugio pajamos buvo atidėtos iki tol, kol tokia nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė nustos egzistuoti.</p> <p>Pagal šį paragrafą, susitariančioji valstybė, kurioje yra nuolatinė buveinė, turi teisę apmokestinti tai nuolatinei buveinei jos egzistavimo laikotarpiu priskirtas pajamas ir tuo atveju, kai faktiškai tos pajamos yra gaunamos jau po nuolatinės buveinės veiklos toje valstybėje nutraukimo.</p>

8 PARAGRAFO YPATUMAI PAGAL ATSKIRAS VALSTYBES

Valstybė	Sutarties straipsnio „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ 8 paragrafo nuostatų komentaras
Austrija	<p>Šios sutarties straipsnis „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ turi papildomą 8 paragrafą:</p> <p>Šiame straipsnyje terminas „pelnas“ apima pelną, kurį gauna anoniminis partneris dalyvaudamas pagal Austrijos teisę sukurtoje anoniminėje bendrijoje (stille Gesellschaft).</p> <p>Šis paragrafas nustato, kad 7 straipsnio nuostatos taikomos ir pelnui, kurį anoniminis partneris gauna iš pagal Austrijos teisės aktus įkurtos anoniminės bendrijos.</p>
JAV	<p>Šios sutarties straipsnis „Komerčinės – ūkinės veiklos pelnas“ turi papildomą 8 paragrafą:</p> <p>Sutarties tikslams sąvoka "komercinės-ūkinės veiklos pelnas" reiškia pelną, gaunamą iš bet kokios komercinės-ūkinės veiklos. Ji apima, pavyzdžiui, pelną iš gamybos, prekybos, žvejybos, transporto, ryšių ar gavybinės veiklos ir iš individualių paslaugų, teikiamų per kitą asmenį, įskaitant individualias paslaugas, kurias teikia kompanija per savo darbuotojus. Ji neapima pajamų, kurias fizinis asmuo gauna už savo kaip samdomo darbuotojo ar savarankiškai teikiamas individualias paslaugas.</p> <p>Šiame paragrafe pateikti konkretesni pavyzdžiai, kokios veiklos pelnas apmokestinamas taikant Sutarčių 7 straipsnio nuostatas. Sąrašas nėra baigtinis. Visais atvejais 7 straipsnio nuostatos nėra taikomos fizinio asmens, tiek samdomo darbuotojo, tiek vykdančio individualią veiklą, pajamų apmokestinimui.</p>